"Τα Άντερα στην Πίστα"

του Γιάννη Χριστοφορίδη

Μέσα σε ένα καμαρίνι.

Μέσα σε ένα νυχτερινό κέντρο.

Μέσα σε μια βροχερή νύχτα αποκριάς.

ΠΡΩΤΗ ΣΚΗΝΗ

(3 γυναίκες μόλις έχουν σύρει ένα πτώμα στο καμαρίνι, λαχανιασμένες το κοιτάνε. Είναι ντυμένες old hollywood, η Άννα ως Merilyn, η Ρεβέκκα ως Audrey Hepburn, η Καίτη ως Jane Fonda)

Φωνή σε Μικρόφωνο: Έχετε συχνά διάθεση
να εγκαταλείψετε τα πάντα ;

Καίτη: Και τώρα…;

Άννα: Και τώρα…;

Ρεβέκκα: Και τώρααααα… φέρτε μου ένα χαλί.

Καίτη: Τι να το κάνεις καλέ το χαλί;

Ρεβέκκα: Για να βάλω τα προβλήματα μου από κάτω.

Άννα: Νομίζω δεν είναι ώρα να κάνουμε αστειάκια. Εξάλλου αυτός δεν χρειάζεται χαλί… ΜΠΟΥΧΑΡΑ ολόκληρη … τρομάρα του!

Καίτη: Ντάξει ήταν γεροδεμένος για την ηλικία του … Αχχχ και του πήγαινε τόσο πολύ το κουστούμι, μα καλά ίδιος ο Ντον Κορλεόνε! *(φωνάζει)* Αχχ… Γιάννο μου. Αααααχχχ!

Άννα: Τι σκούζεις μωρή φάουσα

Καίτη: Φάουσα;

Άννα: *(συνεχίζει)* στον έχωσε μια φορά και ξαφνικά τον ερωτεύτηκες; Να χαρώ εγώ το Μάρλο Μπράντο απ’ την Ακράτα!

Καίτη: Αν θες να ξέρεις θα άφηνε την γυναίκα του για μένα, μου το είχε υποσχεθεί-

Άννα: Κόψε εισιτήριο κούκλα, την έχουμε 2 μήνες εδώ και νομίζει ότι μας τον έμαθε κι όλα. 15 χρόνια την ίδια κασέτα… “Μωρό μου θα σε κάνω την πρώτη κυρία στα Πατήσια… θα σου πάρω και ένα καμπριολέ να κάνεις τα ψώνια σου με αέρα, να φυσάει το μπικικίνι. Το γυναικάκι μου εγώ το θέλω ανεξάρτητο-

Καίτη: Ναι… εξαρτημένο μόνο από το πορτοφόλι και τον πούτσ-

Ρεβέκκα: *(διακόπτει)* ΣΚΑΣΤΕΕΕΕΕ! Δεν σας αντέχω άλλο! Καταλαβαίνετε τι κάναμε;

Άννα: Καναμέ; Με; ὀοοοοοοχι με … τε, δεν υπάρχει με-ΜΕ μονό τε-ΤΕ.

Καίτη: Τι έπαθε αυτή; Χάλασε;

Ρεβέκκα+Άννα: ΕΣΎ ΣΚΑΣΕ!

Καίτη: Καλά ΕΓΏ φεύγω, βγάλτε τα πέρα μόνες σας.

(πάει προς την πόρτα είναι κλειδωμένα)

Καίτη: ΚΟΡΙΤΣΙΑ… ΕΕΕΕΕ… ΚΛΕΙΔΩΘΗΚΑΜΕ… αχχχ δεν είμαι καλά, θα πάθω κρίση. Η ΚΛΕΙΣΤΟΦΟΒΙΚΟΤΗΤΑ ΜΟΥ.

Ρεβέκκα: *(σφαλιάρα)* Εσύ ειδικά δεν έχεις να πας πουθενα… εγώ κλείδωσα και μην φωνάζεις… θα μας ακούσει κάνας Τζόννυ και θα μπλέξουμε.

Άννα: Και γιατί του λόγου σου κλείδωσες; Δεν νομίζω στην κατάσταση του να πάει πουθενά!

Ρεβέκκα: Γιατί ήμουν σίγουρη πως μια από τις δυο σας θα λακέψει και θα θέλει να το σκάσει… φτου σας Ιούδισσες.

Καίτη: Ναι αλλά ΕΓΩ…

Άννα: Εσύ τι;

Καίτη: *(αργεί)* Πρέπει… πρέπει να… να *πάω* για πιπί μου!

Ρεβέκκα: Δεν έχεις να πας πουθενά.

Καίτη: *(κλαψουρίζοντας)* Μα θα τα κάνω πάνω μου

Άννα+Ρεβέκκα: ΧΕΣΤΗΚΑ!

Καίτη: Αν δεν μου ανοίξεις θα συμβεί και αυτό!

(παύση-κοιτάζονται)(τρέχει προς την πόρτα, η Ρεβέκκα την αρπάζει από το μαλλί της βγάζει την περούκα)

ΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑ! ΒΟΗΘΕΙΑΑΑΑΑΑΑ!

Ρεβέκκα: *(της κλείνει το στόμα)* Βουλωσέ το, γιατί αν το συνεχίσεις θα-

Καίτη: *(της δαγκώνει το χέρι)* Εγώ δεν συμφώνησα σε ΦΟΝΟ!

Ρεβέκκα: Αααααα! Καριόλα!

Άννα: θα στο αγοράσει το κάμπριο στον άλλον κόσμο.

Ρεβέκκα: Τώρα θα πεθάνεις.

Καίτη: Άννα, Άννα βοήθεια… το έχει χάσει τελείως η κοπέλα. Από την πολύ βαφή το έχεις κάψει-

Ρεβέκκα: Και εσύ από την πρέζα αλλά δεν-

Άννα: *(χαστουκίζει και τις δύο) ΑΡΚΕΤΑ! (παύση)* σταματήστε να κάνετε σαν σουρομαδημένες κλώσσες και ζητήστε συγγνώμη η μια από την άλλη… ΤΩΡΑΕΙΠΑ!

Ρεβέκκα+Καίτη: Συγγνώμη…

Άννα: Άντε, τράβα κατούρα τώρα στη γωνιά σου.

Καίτη: Εεεε… γυρίστε έστω από την άλλη, θέλω τον προσωπικό μου χώρο.

Άννα: Απαπα… αρχίσαμε και τα σαλονάτα… μάλιστα κυρία μου *(γυρνάνε από την άλλη)*

Καίτη: *(αρπάζει ένα καθρεφτάκι και το βάζει κάτω από τη μύτη του Γιάννου, ταυτόχρονα τσεκάρει σφυγμό με παράδοξους τρόπους)*
Έλα! Έλαααααααα… γαμωτομμμμ άντεεεε-
Ρεβέκκα: Αλλά δεν φταίω εγώ, που η κοπέλα είναι ηλίθια. Μια δουλειά είχες να κάνεις… ΜΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ!
Άννα: Άντε, τον πότισες τον φίκο ;
Καίτη: Εεεε δεν μου 'ρχετε τώρα ντρέπομαι.
Άννα+Ρεβέκκα: Έλεος κοπέλα μου *(ξαναγυρνάνε)*
Καίτη: Εξάλλου, δεν φταίω εγώ… μια ταμπλέτα Valium, δεν είχαμε πεί να του ρίξουμε;
-παύση- (κοιτάζονται μεταξυ τους)
Άννα: Εεε ναι μια ταμπλέτα
Ρεβέκκα: Μια ταμπλέτα… ναι.
Καίτη: Μια ολόκληρη ταμπλέτα
Άννα: Ολόκληρη ναι
Ρεβέκκα: Ναι ε; Ολόκληρη έριξες;
Άννα: Ποιος έριξε;
Ρεβέκκα: Εσύ δεν έριξες;
Άννα: Εγώ έριξα;
Ρεβέκκα: *(ανήσυχα)* ΈΡΙΞΕΣ!
Άννα: ΝΑΙ ΈΡΙΞΑ!
Ρεβέκκα: ΚΙ ΕΓΩ ΕΡΙΞΑ!
Καίτη: *(περήφανα)* ΈΡΙΞΑ ΚΙ ΕΓΏ!
-μικρή παύση- κοιτάζονται
ΟΛΕΣ: Ωχχχχ! ΜΑ ΕΊΧΑ ΠΕΙ ΕΓΩ ΘΑ ΡΙΞΩ!
-μικρή παύση- κοιτάζονται
Άννα: και του έριξα και μερικά Stedon για να-
Ρεβέκκα: ΜΕΡΙΚΑ; Όταν λες "Μερικά"; Γιατί ΜΕΡΙΚΑ εγώ θεωρώ τα δυό - τρία κιλά που έχω πάρει.
Καίτη: (βήχει ψεύτικα) πες 5-6 καλύτερα
Ρεβέκκα: Σκάσε εσύ! Λέγε Άννα εδώ μιλάμε για ΦΟΝΟ-
Καίτη: Αααααα, ώστε για αυτό πάρτον κάτω μέσα σε 20 λεπτά, σωστά με τριπλάσια δοσολογία, ο χρόνος υποτετραπασιάζεται και το Stedon είναι βενζοδιαζεπίνη, για αυτό και φάνηκε στην αρχή σαν ανακοπή και δεν είχε σφυγμό, αυτό σημαίνει ότι σε 3 λεπτά - *(παύση κοιτάζονται)*

Ρεβέκκα: Κοπέλα μου τι λές;

Καίτη: Τίποτα! *(χαρούμενα)* όλα καλα.

Άννα: Τι όλα καλά; ΟΛΑ ΚΑΛΑ, λέει, το έχουμε χάσει τελείως. ΚΑΙ ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΜΕ ΤΟ ΠΤΩΜΑ!

Καίτη: Ποιό Πτώμα;

-παύση- *(την κοιτάνε)*

Αααα ναι ΤΟ ΠΤΩΜΑ! Παναγία μου! Δεν είμαστε εμείς για αυτά. Μήπως, απλά να φύγουμε και να τον αφήσουμε εδώ μέσα. Μέχρι να τον βρει κάποιος άλλος;

…έτσι κι αλλιώς σε 3 λεπτά-

Άννα: *(διακόπτει)* Ρεβέκκα άνοιξ' τη πόρτα;

Ρεβέκκα: Καταλαβαίνεις τι λες; Έχουμε ένα μαγαζί γεμάτο κόσμο γιατί να ανοίξω την πόρτα;

Άννα: Για να πάω μέχρι την κουζίνα-

Καίτη: Μα πως γίνεται να σου έχει ανοίξει η όρεξη-

Άννα: *(απειλητικά στην Καίτη)* Να φέρω μερικά κοφτερά μαχαίρια!

Καίτη: Όχι, Όχι, Άννα σε παρακαλώ… μη Άννα σε εκλιπαρώ…

Άννα: Σιγά μην τα θέλω για 'σένα, χρειαζόμαστε χέρια τώρα.

Ρεβέκκα: Δεν εννοείς!

Άννα: Ναι εννοώ…

Καίτη: Τι εννοεί;

Ρεβέκκα: Δεν σε πιστεύω!

Άννα: Ναι να με πιστέψεις

Καίτη: Τι να πιστέψει;

Ρεβέκκα: Αποκλείεται!

Άννα: Οχι, δεν αποκλείεται!

Καίτη: *(παύση-απλά τις κοιτάζει)*

Άννα: Είναι απλό! Το 'χω! Μάτια σε μένα! Τον κλειδώνουμε στο καμαρίνι λέμε και καλά στο Τζόννυ, ότι έχει φύγει να πληρώσει "λογαριασμούς". Φεύγετε εσείς, μένω εγώ μέσα μετά το σχολασμό, κρυφά, σας ανοίγω. Στο μεταξύ έχετε φέρει αλλαξιές, γάντια, καθαριστικά, σκουπιδοσακούλες, μαχαίρια, μπαλτάδες, σουγιάδες

Ρεβέκκα: Δεν αισθάνομαι καλά… *(πιάνει την κοιλιά της)*

Άννα: *(συνεχίζει)* τσεκούρια, πριόνια, αλυσορπίονα… μακάρι να είχαμε και καμια μηχανή του κιμά…

Ρεβέκκα+Καίτη: *(την κοιτάνε τρομοκρατημενες)*

Άννα: *(συνεχίζει)* Θα τον κόψουμε κομματάκια, θα τον βάλουμε σε μαύρες σακούλες σκουπιδιών και θα τον πάμε μια βόλτα, μέχρι το Μεσολόγγι να κάνει παρέα στα σκυλόψαρα.

Καίτη: Και γιατί στο Μεσολόγγι;

Άννα: Για να πάρουμε και αυγοτάραχο στο γυρισμό-

Ρεβέκκα: Θα κάνω εμετό…

Καίτη: Αχχχ όχι! ΜΗ! Η ΕΜΕΤΟΦΟΒΙΚΟΤΗΤΑ ΜΟΥ!

Άννα:(Πάει να τη χαστουκίσει)

Καίτη: Ντάξει μου πέρασε!

Ρεβέκκα:*(Ξερνάει)*

Άννα: Τέλεια! τώρα πέρα από πτωματίλα θα βρωμάει και ξερατό εδώ μέσα.

Καίτη:*(της κρατάει τα μαλλιά)* Έτσι, βγάλτο, βγάλτο κακό από μέσα σου καρδιά μου, να φύγει, να φύγει το κακό από το σπίτι. Έλα… έλα λατρεία μου δώσε μου το κλειδί να σου φέρω λίγο νεράκι.

Ρεβέκκα: Όχι! Αυτό μια χαρά θα την κάνει τη δουλειά του.
(παίρνει ένα μπουκάλι βότκα)

Άννα: Και γιατί όχι;

Ρεβέκκα: Αχ καίει… τα άντερά μου γαμώτο *(πιάνει την κοιλιά της)* όχι δεν θα το κάνουμε αυτό.

Άννα: ΝΑΙ

Ρεβέκκα: ΟΧΙ

Άννα: ΝΑΙ

Ρεβέκκα: ΟΧΙ

Άννα: ΝΑΙ

Ρεβέκκα: ΟΧΙ

Άννα: ΝΑΙ

Ρεβέκκα: ΝΑΙ

Άννα: ΝΑΙ

Ρεβέκκα: ΝΑΙ

Άννα: ΌΧΙ

Ρεβέκκα: ΌΧΙ

Καίτη: *(βλέπει τον Γιάννο να κουνιέται, σφυρίζει)* Τέλος Χρόνου!

Άννα: ΤΙ;

Καίτη: *(ψύχραιμη)* Ξυπνάει!

Γιάννος: *(παραμιλάει) τιδυνεταιεδωτοατροσμαετοχαρρτπιααεεναδιπλο*

Ρεβέκκα+Άννα: ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ!

-πάυση-

Άννα: Μισό λεπτό. ΑΓΑΠΗ ΣΟΥ; ΣΟΥ;

Γιάννος: ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ!

Άννα: ΑΓΑΠΗ ΣΟΥ…ΣΟΥ; ΣΟΥ; … Και με αυτήν… τώρα είναι που θα σε σκοτώσω πούστη *(του ορμάει να τον πνίξει, η Καίτη και η Ρεβέκκα την τραβάνε μακριά)*

Καίτη: Σταμάτα θα τον σκοτώσεις…

Άννα: ΑΥΤΟ ΘΕΛΩΩΩΩΩΩΩΩ! ΑΦΗΣΤΕ ΜΕΕΕΕΕ! ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΙΔΕΑ!

Ρεβέκκα: Άννα σταμάτα. Να το ξεμπροστιασουμε θέλουμε όχι να τον σκοτώσουμε, δεν είματσε-

Άννα: ΣΚΑΣΕ ΕΣΥ! Πουτάνα, μοιχαλίδα, τσόκαρο, βρώμα, τσόλι… δεν φτάνει που σε μαζέψαμε από το πεζοδρόμιο 18χρονών και μας έχεις γίνει ξαφνικά και πρώτη μούρη στη Μαρκίζα… ΧΥΣΑΠΟΘΗΚΗ

Καίτη: Ιουυυ μωρή… Ούτε ο μακαρίτης δεν μιλούσε έτσι, μα πως φαίνεται η διαγωγή ορισμένων ανθρώ-

Γιάννος: *(προσπαθεί να πάρει ανάσα, ψάχνει κάτι)Ααααα… Ααααα…* Θα.. Θα.. Θα

Άννα: *(τον μιμούνται)* "Σας σκοτώσω όλες"

Γιάννος: ΚΑ… ΚΑ.. ΚΑΡ..

Ρεβέκκα: "Καριόλες τι κάνατε, πήγατε να με φάτε ρε",

Γιάννος: Έμ… Εμέν… Εμένα ρε

Καίτη: *(παίρνει το ρεβόλβερ, από το σακάκι του)* "που σας έδωσα τα καλύτερα χρόνια της ζωής μου."

Γιάννος: θα… θα … θα σας βγάλω- (ξερνάει στο ίδιο σημείο με τη Ρεβέκκα)

Ρεβέκκα+Αννα+Καίτη: Τ' Άντερα στην πίστα…

Άννα: Ναι, τα έχουμε ακούσει πολλές φορές αυτά. Καταρχάς

Καίτη: *(την διακόπτει)* Καταρχήν-

Άννα: Καταρχήν είσαι άσφαιρος

Καίτη: Και δεν εννοεί μόνο το πιστόλι *(προσπαθεί να αδειάσει το ρεβόλβερ δεν τα καταφέρνει)* αχ … έλα… άνοιξε σουσάμι.

Ρεβέκκα+Άννα: Ηλίθια!

Άννα: Φέρτο εδώ *(το αδειάζει πανεύκολα)* Και δεύτερον

(Χτύπημα στην πόρτα)

ΤΖΟΝΝΥ: Κορίτσια… τι κάνετε ρε κορίτσια τόση ώρα, γιατί κλειδώσατε;

Ρεβέκκα+Αννα+Καίτη: ΩΧ! Ο ΤΖΟΝΝΥ!

ΤΖΟΝΝΥ: Ρε θα μου ανοίξετε ή θα την σπάσω; Άντε, τελειώνετε! Λείπετε μισή ώρα από τη σκηνή… πόσο να τραγουδάει ακόμα η Άντζελα…

Καίτη: Γρήγορα βάλτε τον στην καρέκλα *(βγάζει το καλσόν της)* και τα δικά σας γρήγορα.

ΤΖΟΝΝΥ: εεε δεν είναι αστείο αυτό! Και που είναι ο Γιάννος; Τον ψάχνει κι η γυναίκα του, μας τα έχει πρήξει, έχει πάρει 10 τηλέφωνα, είπε έρχεται από εδώ, πάλι φύλλο και φτερό θα μας το κάνει.

Καίτη: *(Κάνει νόημα να τον δέσουν)*

Γιάννος: Ρε τι κάνετε εκεί;

ΤΖΟΝΝΥ: Πάλι πλακώνεστε;

Γιάννος: Αφήστε με!

ΤΖΟΝΝΥ: Κύριε Γιάννο; Εσείς είστε σας ζητάει-

Καίτη: *(Βγάζει το κιλοτάκι της, το χώνει στο στόμα του)*

Γιάννος: *(Φωνάζει βοήθεια)* ΒΟΗΘΕΙΑΑΑΑΑ!

Καίτη: Αχχ, Γιάννο μου ΒΟήθΕΙαααα, πω πω πω Γιάννο μου τη Βοηθειά σου, Βοηθειά μας, Ας με βοηθήσει κάποιος, Παναγία μεγαλόχαρη Βόηθα!

ΤΖΟΝΝΥ: Αααααα μάλιστα είστε απασχολημένος, θα περάσω μετά…

Καίτη: *(Κάνει νοήματα στις άλλες να κανουν και αυτες ήχους σεξ, ταυτόχρονα τον δένουν σφιχτά και χώνουν και αυτές τα κιλοτάκια τους στο στόμα του)*

Άννα: Μμμμ ναι… Έτσι Γιάννο μου, ναι θέλω και εγώ το μεγάλο σου μικρόφωνο να το βάλω στο στοματάκι μου, να του πω δυο τρία τραγουδάκια, έτσι βαθιά μες το λαρύγγι μου.

ΤΖΟΝΝΥ: Απαπαπαπα!

Ρεβέκκα: ΓΟΥΟΤΣ ΕΝΤ ΛΕΡΝ *(σπρώχνει την Άννα και αρχίζει να παίζει με τα αυτιά του Γιάννου) ΜΗ, ΟΧΙ ΜΗ … ΝΑΙ… ΚΙ ΑΛΛΟ… ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΑ…ΝΑΙ… ΕΙΜΑΙ ΤΟ ΕΛΑΦΑΚΙ ΣΟΥ… ΝΑΙ… ΕΙΜΑΙ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΕΛΑΦΑΚΙ… ΠΟΥ ΨΑΧΝΕΙ… ΠΟΥ ΨΑΧΝΕΙ ΤΟΝ ΚΥΝΗΓΟ ΤΟΥ… ΕΤΣΙ… ΝΑΙ… ΤΕΛΕΙΩΝΩΩΩΩΩΩ*

ΤΖΟΝΝΥ: Ρεβέκκα και εσύ! Μην ανησυχείτε όλα υπό έλεγχο. Θα… θα… θα της πω πως δεν μπορείτε, ότι έχει σκάσει μύτη καμιά εφορία… κάνα μπατσικό, κάτι θα σκαρφιστώ. *(φεύγει)*

Γιάννος: *(φτύνει το κιλοτάκι) Αααααα!* ΡΕ ΕΙΣΤΕ ΤΡΕΛΕΣ! Τι νομίζετε ότι κάνετε; Έλα … έλα φτάνει με το αστειάκι-

Ρεβέκκα: Εμμμ έτσι γίνεται η δουλειά κορίτσια!

Άννα: ΤΣΟΥΛΑΡΑ! Ώστε, έτσι τον έριξες του έκανες αυτό με τα αυτιά. Προχωρημένη πίστα.

Γιάννος: *(φωνάζει) ΕΙΠΑ ΛΥΣΤΕ ΜΕ ΤΩΡΑ ΓΙΑΤΙ… ΓΑΙΤΙ ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΚΑΙ ΕΓΩ ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ* …ΘΑ ΣΑΣ ΚΑΡΥΔΩΣΩ ΡΕ… ΘΑ ΣΑΣ ΒΓΑΛΩ Τ'ΑΝΤΕΡ-

Άννα: *(σφαλιάρα)* Σκάσε εσύ! Γουρούνι!

Καίτη: Αααααα σε παρακαλώ. Μην βρίζεις τα γουρούνια, είναι έξυπνα ζώα και χρήσιμα πολύ, ειδικά αν θες να σου καθαρίσουν τις βρωμιές. Το IQ τους είναι πολύ πιο κοντά στον άνθρωπο, απ'ότι τα σκυλιά και τα δελφίνια.

Γιάννος: Ρε δε μου γαμιεσαι κι εσύ και ολόκληρη η φάρμα των ζώων.

Άννα: Μώρη Ρεβέκκα… λες από τα χαστούκια να της κουνήθηκε τόσο ο εγκέφαλος που να πήρε επιτέλους μπρος; *(γελάνε)*

Γιάννος: Ρε γιατί μου το κάνετε αυτό; Τι σας έκανα; Ρεβέκκα μου… κοριτσάκι μου… γιατί- στα ώπα ώπα δεν σας έχω; Έλατε να μιλήσουμε σαν πολιτισμένοι άνθρωποι.

-παύση- *(κοιτάζονται)*

ΛΥΣΤΕ ΜΕ ΓΑΜΩ ΤΗΝ ΚΑΡΙΟΛΙΑ ΜΟΥ ΓΑΜΩ-

Καίτη: *(παίρνει το κιλοτάκι και το χώνει ξανά στο στόμα του)*

Γιάννος: *(συνεχίζει και φωνάζει/βρίζει με αναρθρο λόγο) Μγεμεθασεσπάσωτογαμηδιμεδνοσουκεφάλμεακουεεεθασαςγαμησω*

Καίτη: Καλά με έχετε για τόσο ηλίθια;

Άννα/Ρεβέκκα/Γιάννος: ΝΑΙ!

Καίτη: Ρεβέκκα άνοιξε την πόρτα!

Ρεβέκκα: Γιατί;

Καίτη: Έλα κούρασε το εργάκι σας. Πρέπει επιτέλους κάτι να συμβεί!

Άννα: Ντάξει όλα καλά, ακόμα χαλασμένη είναι.

Καίτη: Νομίζω δεν έχετε καταλάβει με ποια έχετε να κάνετε! Λοιπόν στο όνομα του Νόμου και της Τάξης σας διατάζω να ανοίξετε την πόρτα αυτή την στιγμή ! Πάραυτα ! Άντε μην γίνει και δίπρακτο το εργάκι.

- Ναι, ναι γελάστε-γελάστε γκιόσες. Θα σας κοπεί το γέλιο. Αμέσως! Γιατί θα σας αποκαλύψω κάτι, που δεν θα καταλάβατε από που σας ήρθε, ένα μεγάλο συμβάν… κάποιοι θα πιστέψουν μάλιστα ότι πρόκειται για το πιο συμβαντικό συμβάν… κάποιοι μάλιστα θα το λέγανε και κεντρικό συμβάν!

Άννα: Πάει… Ζουρλωποιήθηκε!

Καίτη: Σςςςςς…ΜΗ ΤΟΛΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΟΥ ΧΑΛΑΣΕΙΣ ΤΟΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΤΟΝΟ.

ΑΧ! ΌΧΙ ΓΑΜΩΤΟ… πάει χάθηκε… έφυγε ο τόνος.
-μικρή πάυση- (βγάζει ένα αστυνομικό σήμα μέσα από το σουτιέν της)
Τ.Α.Μ.Υ.
Γιάννος: *(φτύνει τα κιλοτάκια)* Τ.Α.Μ.Υ; ΕΙΠΕΣ Τ.Α.Μ.Υ! Τώρα είναι που θα τρελαθώ. Δεν γίνεται κάποιος μου κάνει πλάκα. Είσαι από Τ.Α.Μ.Υ;
Ρεβέκκα: Ποιά είναι αυτή Γιάννο;
Άννα: Ναι, ποιά είναι η Τάμυ Γιάννο, κι άλλη γκόμενα θα φέρεις στο μαγαζί;
Καίτη: Τ.Α.Μ.Υ ΕΙΠΑΜΕ… ΤΜΗΜΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΜΥΣΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
Γιάννος: Μπάτσος,Χαφιές,ΝΑΤΟΪΚΟΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ της CIA,
Καίτη: *(παιχνιδιάρικα)* Έλα σιγά τα παραλές… σταμάτα, ένα μικρό νεοσύστατο τμήμα είμαστε.
Γιάννος: ΓΑΛΟΖΟΑΙΜΑΤΗ ΔΕΞΙΑ ΚΟΥΦΑΛΑ
Καίτη: Ώπα… ώπα! Δεν σε έβρισα εγώ.
Άννα: *(ανήσυχα)* Καλά εγώ πάντα το έλεγα η Καιτούλα είναι το καλύτερο παιδί!
Ρεβέκκα: Ναι-ναί και εγώ! Αφού από φωνή…
Άννα: Κορμάρα.
Ρεβέκκα: Που πας μωρή καρμίρω με όνομα ΚΑΙΤΗ ΞΑΣΤΕΡΗ!
Άννα: Που μας έλεγες ότι έχεις βγάλει τάχα μου, τάχα μου και δίσκο.
Ρεβέκκα: Που με το ζόρι λες "το φωτια στα σαββατόβραδα" και δεν πέφτει φωτιά να σε κάψει.
Άννα: Λες και δεν σε είχαμε καταλάβει.
Ρεβέκκα: Λες και δεν είχαμε μυριστεί.
Γιάννος: Πάνω της Κορίτσια!
Άννα+Ρεβέκκα: *(Πάνε να την ακινητοποιήσουν)*
Καίτη: Χάι Γιά! Πίσω. Ξέρω Καράτε!
Γιάννος: Λύστε με και ρίχτε της καμία να μείνει στο τόπο να ξεμπερδεύουμε.
Καίτη:*(καρατιά)* Σκάσε εσύ! ΚΟΚΚΙΝΕ ΝΑΡΚΕΜΠΟΡΑ ΤΟΥ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ, που αφήνεις εκατοντάδες τόνους λιγμένου κρέατος να εισχωρεί, σε σπίτια αθώων νοικοκυρέων, για να πλουτίζεις εσύ και τα γιουγκοσλάβικα κομμούνια σου.
Ρεβέκκα: Μα πόσο Γαλανόλευκη η κοπέλα!
Άννα: Αααα τελικά δε μύριζε πτωματίλα τόση ώρα… Χουντίλα ήταν!

Καίτη: ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΧΟΥΝΤΙΚΙΑ… εγώ ήμουν στα γεγονότα του πολυτεχνείου, αν θες να ξέρεις.

Άννα: Μέσα ή Πίσω από το Τανκς;

Καίτη: Τώρα θα πεθάνεις μωρή… εγώ το '81 διορίστηκα,να μόνο πράσινη κιλότα φοράω, που θα με πεις χουντικιά. Που ούτε μια δόση υπνωτικών δεν ξέρετε να βάζετε, που δυο μήνες εδώ μέσα, δεν αντέχετε ΤΑ ΆΝΤΕΡΑ, και νομίζετε ότι παίζετε και καλό θέατρο, με τα γαμησιατικά σας, και μου λες ότι εγώ θα χαλάσω το σχέδιο.

Γιάννος: *(έξαλλος)* ΠΟΙΟ ΣΧΕΔΙΟ, ΓΑΜΩ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΜΟΥ ΓΑΜΩ;

Καίτη: *(ψύχραιμη)* Το σχέδιο "αγάπη" μου… *(βάζει το ρεβόλερ στον κρόταφο του Γιάννου, πατάει σκανδάλη).*

Γιάννος: *(φωνάζει)* ΑΑΑΑΑΑ!

Καίτη: Ήταν πολύ απλό. Σου ρίχνουμε χαπάκι, πας για νάνι, ξυπνάς το άλλο πρωί, δεμένος, γδυμένος με έναν καρυοθραύστη σε κάθε αρχίδι. Σε εκβιάζουμε για την μπίζνα με τα παράνομα κρέατα, καλώ τα παιδιά από Τ.Α.Μ.Υ και ήρεμα και ωραία… ΠΑΤΕ ΌΛΟΙ ΜΈΣΑ και παίρνω επιτέλους ΠΡΟΑΓΩΓΗ. Τέρμα πια τα "πιάσε ένα διπλό βαρύ σκέτο", τέρμα πια τα "πωω μωρό μου για σένα παρατούσα την γυναίκα μου", τέρμα πια τα "άντε να βρεις ένα καλό παιδί να παντρευτείς"... ακούς ΜΑΝΑ! Τι νομίζετε… ότι είμαι κανά χάπατο… καμιά γυναικούλα… ότι είμαι το κορίτσι για τους καφέδες, ότι περιμένω απλά τον πρίγκιπα να με βατέψει δυο μούλικα και να κλειστώ στην κουζίνα μου; Όχι κυρίες μου και Γιάννο… έχω κι εγώ όνειρα… είμαι η πρώτη ΓΥΝΑΙΚΑ πράκτορας ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ κράτους και δεν θα αφήσω κανέναν να βάλει τροχοπέδη στην επιχείρησή μου… ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΔΑ… ΖΗΤΩ Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ… ΖΩΤΗ Η ΝΈΑ-*(χτυπάει η πόρτα με πολύ δύναμη)*

Ρεβέκκα: Τζόννυ μου, όχι τώρα… ακόμα γαμιόμαστε!

ΤΖΟΝΝΥ: Χέστηκα τι κάνετε! Ανοίξτε την πόρτα τώρα! ΚΑΙΓΟΜΑΣΤΕ!

Καίτη: Σιγά μωρή, μην σκίσεις κανά καλσόν.

Άννα: Στο είχα πει, και δεξιά και ομοφοβικιά.

ΤΖΟΝΝΥ: Τι είπες μωρή Σακαφιόρα, μώρη 1+1 δώρο και τα έξοδα πληρωμένα, μωρή Καίτη Ξάστερη, που Ξάστερη θα σου κάνω τη μάπα! Βγες έξω, βγες έξω μωρή αν είσαι γυναίκα! Αλλά εγώ φταίω που κάθομαι και σας προστατεύω, αλλά τι περιμένεις μην δουν αδερφή αμέσως να θέλουν να τη συναγωνιστούν, μην τους κλέψουμε κανα οιστρογόνο ή καμια ψωλ-

Ρεβέκκα: Ρε Τζόννυ μου δεν μπορούμε τώρα,καλέστε το 0.

Καίτη: Δεν είναι η στιγμή σου τώρα… έχει συμβεί κάτι συμβαντικό δεν το καταλαβαίνεις, αφουγκράσου λίγο τη στιγμή καλή μου… μια κεντρική αποκάλυψη θα έλεγε κανείς, μην προσπαθείς να φέρεις μια νέα πληροφορία για να αλλάξει η ροή της ιστορίας και να δικαιολογηθεί ο δικός σου ρόλος εδώ μέσα, πάντα δεύτερης διανομής θα είσαι μωρή, απλά θα πετάς χαριτωμένες κλισέ ατάκες. Τι νομίζεις πως θα μας φέρεις και τη λύση στο τέλος… χα… ας γελάσω… χα… χα… ξέρω πολύ καλά τι κάνεις… μαγκιά κλανία… κι όσο λείπουμε εμείς από το καμαρίνι γουστάρεις να φοράς τις γόβες μας ξεφτιλάκο.

ΤΖΟΝΝΥ: *-μικρή πάυση- (κλαψουρίζοντας)* Η ΡΕΒΕΚΚΑ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΥΟΣ!

Άννα+Καίτη: Τι πράμα;

ΤΖΟΝΝΥ: Έχω και εγώ θέση εδω μέσα ντάξει, όλο στην απέξω -κάπου πρέπει να βάλω κι εγώ τα όρια μου. Δεν θα με έχετε εμένα του κλώτσου και του μπάτσου.

Άννα: Του Μπάτσου σίγουρα απ’ ότι φαίνεται.

Τζοννυ: Η Γυναίκα σου, όπου να ‘ναι έρχεται! Η Αντζελα δεν αντέχει άλλο να τραγουδά, έχει βγάλει τ’ άντερα της στην πίστα η κοπέλα, λέει ένα ακόμα και φεύγει. Το παιδί είναι του Γιάννου και έχω βρει γιατρό στην Ρεβέκκα για να το ρίξει… Α ναι και κάτι τελευταίο. ΠΑΡΑΙΤΟΥΜΑΙ! Βρες κανά άλλο καυλάκι να σε τσιμπουκώνει, κρυφά κάτω από το γραφείο σου, όσο είσαι σε “κολ” με Τρικούπη, γιατί έτσι μόνο σε φτιάχνει κύριε Γιάννο μας, στα κρυφά, να χαρώ εγώ έναν νοικοκυραίο.

Άννα+Καίτη+Ρεβέκκα: ΤΙ ΠΡΑΜΑ;

(μεγάλη παύση)

Γιάννος: Ρεβέκκα; Είσαι έγκυος. *(σκοτάδι)*

ΜΟΥΣΙΚΟ ΙΝΤΕΡΜΙΔΙΟ

(Η Άννα ντυμένη ως Μέριλιν Μονρόε τραγουδά)

Ποια είμαι εγώ;
Να συστηθώ!
Εγώ είμαι η καψούρα του Μπάμπη.
Είμαι η Μπουμπού!
Αλλού ντα Λού.
Μπατ μάι Χάρτ, μπιλόνγκζ του Μπάμπη.
Ειναί τεκνός. Βαστά γερός.
Ψηλός με καράφλα, που λάμπη.

Κι εγώ η τρελήηηηηή.
Το ίδιο βιολί.
Μπατ μάι Χάρτ, μπιλόνγκζ του Μπάμπη.
Η καψούρα… για… τον Μπάμπη.
Που με καίει, σαν τη φωτιά.
Η καψούρα για τον Μπάμπη.
μπα-μπα-μπα
μπα-μπα-μπα
μπα-μπα-μπα
Γι' αυτό ντύθηκα, σαν Μπάρμπι.
Κι έχω βάψει, ξανθό το μαλλί!
Για τον παίδαρο, τον Μπάμπη.
Που, μου χει ρημάξει
τη ζωωωωηηηηηηηή!
ΝΙΑΟΥ.
(τελειώνει το τραγούδι)

(Πάει στο Μικρόφωνο): Καλησπέρα σας, Καλωσήρθατε!
Ευχαριστούμε-Ευχαριστούμε
πολύ που μας διαλέξατε για να περάσετε εδώ τη βραδιά σας. Μαζί
μας. Θα συνεχίσουμε κανονικά τη ροή του προγράμματος…
απλά επιτρέψτε μου να μοιραστώ κάτι μαζί σας.

Η Αγάπη δεν είναι Συμφωνία!
Δεν γίνεται να φοβάσαι αυτό που κάποτε θα χάσεις.
Διαφορετικά απλά θα γίνεις "χρήσιμη", και θα χάσεις κι αυτό…
και εσένα.
Είναι αυτο-προκαλούμενη προφητεία.
Δεν έχει σημασία, όσο κι αν σου λέει ένας άντρας πως σε αγαπά.
Ποτέ μην τους δώσεις, Αγάπη άνευ όρων!
Γιατί απλώς θα την κάνουν όπλο τους, για να σε καταστρέψουν.
Ναι – ναι μας λατρεύουν, μας γεμίζουν με τα μυστικά τους, τις
ανασφάλειες τους και τους φόβους τους, για να γίνουν δικοί μας.
Να στρέψουν το μαχαίρι προς την αντίθετη μεριά – και μετά…
Seppuku.
ΚΑΙ ΜΕΤΑ…
μας σκοτώνουν
ξανά
και
ξανά
και ξανά.
Εραστές – Πατεράδες – Σύζυγοι.
Αυτή είναι η ιστορική πραγματικότητα που επαναλαμβάνεται.
Αυτοί είναι ο κοινός παρανομαστής.
ΠΡΩΤΑ ΤΡΕΛΑΊΝΟΝΤΑΙ
και μετά
ΜΑΣ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ.

Εσείς… Έχετε συχνά διάθεση,
να εγκαταλείψετε τα πάντα ;

ΣΚΗΝΗ 2

Γιάννος: Σε ξαναρωτάω είσαι έγκυος ;

Ρεβέκκα: Ναι

Γιάννος: Δηλαδή… θα γίνω… μπαμπάς;

Ρεβέκκα: Δεν καταλαβαίνω τίποτα.

Γιάννος: *(όλο χαρά)* ΘΑΥΜΑ… ΘΑΥΜΑΑΑΑ *(σχεδόν κλαίγοντας)* Μα αγάπη μου, γιατί δεν μου το πες; Δεν ξέρεις πόσο ευτυχισμένο με κάνεις. Αυτό είναι! Ο λόγος για να μπω στον ίσιο δρόμο, το κίνητρο που περίμενα για να αλλάξω τη ζωή μου, επιτέλους κάτι έχει νόημα.

Καίτη: Έλα, έλα παιδιά, ας γυρίσουμε πίσω στην ιστορία μας, τόση ώρα την έχτιζα την ατμόσφαιρα.

Γιάννος: Αγάπη μου, χίλιες φορές αγάπη μου!

Άννα: Αρχίσαμε… *(πίνει από το μπουκάλι)*

Ρεβέκκα: Ποια αγάπη σου… τι λες; Δεν ακούς θα μας πάει φυλακή-

Γιάννος: είναι τόσο μεγάλος μου καημός, να αποκτήσω ένα παιδί, ένα γιό - ντάξει άμα είναι και κόρη… θα ξαναπροσπαθήσουμε - και μαζί εμείς οι δύο, θα μπορέσουμε να φτιάξουμε κάτι αξιόλογο, θα τα καταφέρουμε. Το ξέρεις πως τόσα χρόνια μόνο εσένα έχω αγαπήσει πραγματικά, άκου με που σου λέω, για σένα θα αλλάξω, για το παιδί μας, θα γίνω επιτέλους ΠΑΤΕΡΑΣ! Βοήθησέ με να "λύσουμε" τώρα το προβληματάκι που μου δημιουργήσατε και από αύριο κιόλας υπόσχομαι… θα φύγουμε , θα βγούμε από αυτή την σκατότρυπα, θα πουλή-

Άννα: *(διακόπτει)* λήσω το μαγαζί, θα παρατήσω τη γυναίκα μου, θα είμαστε για πάντα μαζί, θα σε κάνω ευτυχισμένη… θα … θα … θα σε πάω εγώ στην κλινική, θα πληρώσω εγώ για την επέμβαση, θα το βρούμε μωρό μου, τώρα απλά, δεν είναι η κατάλληλη στιγμή.

Γιάννος: Άννα σε προειδοποιώ-

Άννα: Τι προειδοποιείς ρε; θα… θα… θα και εγώ κάθισα και σε πίστεψα και σε περίμενα. Τα χρόνια πέρασαν, συμβιβάστηκα και διαλύθηκα, μου σκότωσες το μόνο ωραίο πράγμα που… που… μου έχει δώσει αυτό το μέρος. Χα! "Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ" ! 12 ακούς ! 12 ΧΡΟΝΩΝ ! Θα ήταν τώρα ο δικός μου Παράδεισος. Ποιό είναι το δικό μου κίνητρο εεε; Ποιος είναι ο δικός μου στόχος ζωής; Τι με κοιτάτε όλοι σας; Νιώθω λες και είμαι κομπάρσος στην ίδια μου τη ζωή! Η 40χρονη μπουζουξού! Φοβερή ταινία! Ούτε εγώ δεν θα έκοβα εισιτήριο για να τη δώ, μια κακογραμμένη καριόλα που θέλει να σκοτώσει, τον πρώην ερωμένο της και νυν αφεντικό της. Και το χειρότερο απ' όλα ξέρεις ποιο είναι;

Καίτη: Ποιο;

Άννα: Ότι γαμώ την τύχη μου, θα έβαζαν καμιά μικρή νοστιμούλα με βυζάρες και άθλια φωνή να με παίξει *(γελάει)*

Μακάρι να σου είχα ρίξει 2 ταμπλέτες να μην είχες ξυπνήσει ποτέ-

Ρεβέκκα: Άννα… συγγνώμη δεν ήξερα-

Άννα: Άντε γαμήσου και εσύ!

(μεγάλη παύση)

Τόσα… τόσα χρόνια…στράφι, αλλά τώρα έχεις κάτι δικό σου, ολόδικό σου, μην τον αφήσεις να στο-

Ρεβέκκα: Δεν το θέλω!

Γιάννος: Τι είπες, τι έβγαλε ο στομας σου μωρή σαβούρα !

Καίτη: Βούλωστο επιτέλους ρε φίλε. Τώρα μιλάνε οι γυναίκες! Ωραίο το καθημερινό ρε κορίτσια, καλύτερο και από τη "Λάμψη"!

Άννα: Μα, καλά τίποτα δεν νιώθεις, δεν έχεις λίγη καρδιά μέσα σου.

Ρεβέκκα: Αυτό κι αν είναι "Λάμψη", ακούστε δεν χρειάζομαι την συμπόνια κανενός. Ξέρω ποια είναι η λύση, κοπέλες σαν εμένα δεν έχουν κι άλλη επιλογή.

Γιάννος: Ρεβέκκα δεν έχεις κανένα δικαίωμα! ΕΙΜΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ!

Καίτη: Να τος και ο Φώσκολος. ΡΕ ΜΕ ΔΟΥΛΕΥΕΤΕ ΌΛΟΙ ΕΔΩ ΜΕΣΑ! (στον εαυτό της) Ανασούλες… ανασούλες… μην χάνεις την ψυχραιμία σου. Δεν πουλάνε πλέον αυτές οι δακρύβρεχτες ιστορίες. Θέλουμε δράση- Άμεση Δράση, Τ.Α.Μ.Υ είπαμε Τ.Α.Μ.Υ!

Άννα: Μια χαρά καταλαβαίνουμε καλή μου, που ήρθες να μας κάνεις την "Υπολοχαγό Νατάσσα"

Ρεβέκκα: ΝΑΤΟΪΚΟ τσόλι!

Καίτη: Το ΝΑΤΟ δεν θα το ξαναπιάσεις στο στομα σου… ρε θα πάτε όλοι φυλακή… ΦΥΛΑΚΗ. Ο κύριος από εδώ για λαθρεμπόριο, και ποιος άλλος ξέρει τι, και εσείς για συγκάλυψη γιάφκας και τρομοκρατικής οργάνωσης.

ΑΝΝΑ+ΡΕΒΕΚΚΑ: ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ;

Ρεβέκκα: Τι λές κοπέλα μου, αφού όλες θέλαμε να τον ξεφορτωθούμε.

Άννα: Και κάποιες να τον ξεφορτωθούμε για τα καλά, να σημειωθεί αυτό.

Καίτη: Και εγώ γιατί να σας βοηθήσω;

Άννα: Λυπήσου έστω αυτήν. Θα γίνει μάνα. Θα καταθέσω εγώ και χώσε με και μέσα.

Ρεβέκκα: Δεν την θέλω τη βοήθεια σου… δεν το θέλω αυτό το παίδι…

Γιάννος: Χαχαχαχ! ΧΑΧΑΧΑ! ΧΑΧΑΧΑΧΑΧΑ… Πραγματικά έχετε πολύ πλάκα εσείς οι γυναίκες. ΠΣΙΙΙΤΤ! Αστυνόμα Σαϊνη. Τι νομίζεις, πρώτη φορά μου κάνουν έλεγχο; ή μήπως δεν έχω 'γώ δικούς μου φίλους σε δικές σου θέσεις. Κι αν λέμε, αν μετά από δικαστήρια που θα τραβήξουν χρόνια καταφέρεις να με βάλεις μέσα, το πολύ σε 4-5 θα είμαι έξω πάλι και εσύ τι θα απογίνεις, στην καλύτερη θα σου έχουν δώσει το γραφειάκι σου, με τη θεσούλα σου, μέχρι να 'ρθει η επόμενη κυβέρνηση και να πάρεις πόδι… ένα κομμάτι κρέας, πιο σάπιο και από αυτά που πουλάω εγώ. Δεξιά έχουμε εξάλλου, προσπαθούμε να πουλήσουμε και να πουληθούμε πλέον, χαρούμενο 1993 πάνε τα ιδανικά πού κάποτε, δεν μας νοιάζει και τόσο η ποιότητα, ποσότητα και πάλι ποσότητα, καιρός λοιπόν το μικρό ψάρι να φάει το μεγάλο.

Καίτη: Άκου να σου πώ-*(Πάει να μιλήσει)*

Γιάννος: ΡΕ ΒΟΥΛΩΣΕΤΟ! Δείτε-δείτε χάλια χαχαχα έλα για να τελειώνουμε πόσα θες;

Άννα: ΤΙ;

Καίτη: Λεφτά λέει…

Άννα: Ναι το κατάλαβα…

Γιάννος: Έλα κοριτσάκι μου, αφού το ξέρουμε το παραμύθι πως τελειώνει. Θα πάρεις την επιταγούλα σου, θα κρατήσεις ένα 30%, το υπόλοιπο θα το δώσεις στα αφεντικά σου να με αφήσουν ήσυχο μέχρι το Πάσχα, έχω πολύ καλό "αρνάκι" γάλακτος από Κοσσυφοπέδιο να σπρώξω και κάτι ληγμένα από τα χριστούγεννα. Μετά θα μας αδειάσεις την γωνιά, γιατί έχουμε να λύσουμε και τα οικογενειακά-

Ρεβέκκα: ΑΑΑΑΑΑΑ*(του σπαει ένα μπουκάλι το κεφάλι)*ΝΤΕ ΜΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΟΛΟ!

Άννα+Καίτη: *(Φωνάζουν)* ΑΑΑΑΑΑ

Άννα: Καλά μωρή είσαι τρέλη;

Καίτη: Άντε πάλι από την αρχή το εργάκι!

Ρεβέκκα: Δεν αντέχω… ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΩ ΝΑ ΤΟΝ ΑΚΟΥΩ ΑΛΛΟ

Καίτη:*(ελέγχει σφυγμό)*Ντάξει ζει!

Άννα: Χεστήκαμε!

Ρεβέκκα:*(κλαίει)*Ηλίθια… ηλίθια, τον πίστεψα, έστω για μια στιγμή τον πίστεψα-

Άννα: Κι εγώ τα ίδια πέρασα, μην τα βάζεις με τον εαυτό σου.

Ρεβέκκα: Όχι δεν καταλαβαίνεις, ήθελα να τον πιστέψω, το επέλεξα, ήθελα να είμαι … να είμαι… μοναδική, σημαντική, απαραίτητη για κάποιον επιτέλους.

Άννα+Καίτη: Κι εγώ χρήσιμη! *(κοιτάζονται και γελάνε)*

Καίτη: Αλλά όταν είσαι "απλά" χρήσιμη-

Άννα: Γίνεσαι "απλά" ένα καλό εργαλείο

Καίτη: Μέχρι που θα σκουριάσει

Άννα: Ή θα το βαρεθεί

Άννα+Καίτη: Και θα καταλήξει στον κάδο των αχρήστων

-μικρή παύση-

Άννα: Καλά είσαι τελείως χαζή, εγώ στην θέση σου θα έπαιρνα την επιταγή και μετά θα τον μπουζούριαζα.

Καίτη: Μμμμ… που ξέρεις ότι αυτό δεν σκόπευα να κάνω.

Άννα: Τουσέ!

Ρεβέκκα: Συγγνώμη ρε κορίτσια… τα έχω κάνει σκατά… θόλωσα-

Άννα: Κοίτα, αλήθεια στο λέω αν πραγματικά θες να το κρατήσεις είμαι εδώ για να σε βοηθήσω, όπως μπορώ.

Καίτη: Καλά και εγώ, όλα αυτά για την φυλακή, την γιάφκα, την τρομοκρατική… αυτά μας έχουν μάθει να λέμε από την Τ.Α.Μ.Υ, όταν τα βρίσκουμε σκούρα. Αλλά εσάς δεν θα σας πείραζα, αυτοί οι δυο μήνες μαζί σας ήταν-έχω χρόνια να νιώσω τόσο ζωντανή…

Άννα: Άντε, να μας προτείνετε και σε άλλες Δεξιές φίλες σας.

Ρεβέκκα: *(κλαψουρίζοντας)* Δηλαδή δεν θα μας πας μέσα;

Καίτη: Όχι βρε, χαζό. Αρκεί να μην με ξαναπείτε Δεξιά!

Άννα: Καλά, καλά πολύ εύκολα τα λες, αλλά υποσχέσεις μπάτσου ποτέ να μην κρατάς. Λέγε, τι θες από μας;

Καίτη: Τις ειλικρινείς σας καταθέσεις και μαρτυρίες.

Ρεβέκκα: Ναι, η ειλικρίνεια εξάλλου είναι κάτι που μας χαρακτηρίζει!

Γιάννος: *(βογγάει)* Ωωωω!

Άννα: Σκάσε εσύ!

Καίτη: Λοιπόν, ακούστε, γιατί σε λίγο θα ξυπνήσει πάλι, θα πείτε ότι σας απείλησε και ότι… ότι τον χτυπήσες για αυτοάμυνα.

Ρεβέκκα: Καλά αυτό δεν θα το πιστέψουνε ποτέ, εδώ άλλος σκοτώνει την γυναίκα του και την βγάζουνε πουτάνα - τις μπουζουξούδες, που πηδούσε το αφεντικό τους θα ακούσουν; Άκου… εκείνος δεν ήθελε απλά να σε τρομοκρατήσει-

Άννα: Όντως, τα εννοούσε. Έχει γνωστούς σε υπουργεία, που μπορούν να τον ξελασπώσουν-

Ρεβέκκα: Κι άλλους γνωστούς που εσένα από την άλλη μπορούν να σε-

Άννα: Λασπώσουν.

Καίτη: ΤΙ; ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ; ΔΥΣΦΗΜΙΣΗ; ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΦΟΒΑΜΑΙ!

Άννα: Ναι… θα πούν, ότι δεν είχε πολύ κόσμο στην κηδεία σου! ΞΥΠΝΑ ΡΕΕΕΕ… Θα σε φυτέψει 5 μέτρα κάτω.

Καίτη: Όχι ρε κορίτσια μια στιγμή, η πρώτη μου επιχείρηση είναι, δεν μπορώ να τα σκατώσω, δεν μπορώ να γυρίσω πίσω στο γραφείο, είμαι υπάλληλος του κράτους, όργανο της τάξης, με στείλανε σε μυστική αποστολή, δεν γίνεται να μπορεί να το κάνει-

Ρεβέκκα: Άκου… "μυστική"... δεν θέλω να σε στεναχωρήσω, αλλά δεν είσαι και πολύ , από μακριά φαίνεται ότι είσαι μπάτσος.

Καίτη: άρα αυτό που είπε, θα έπεφτε λάδωμα-

Ρεβέκκα: Για να φας εσύ και η προϊσταμένοι σου-

Άννα: Όσο ο κοσμάκης τρώει την σάπια μπριτζόλα του-

Καίτη: Γιατί αλλιώς αν δεν σταματήσω-

Άννα: Θα σε φάει το κοκκινόχωμα.

-μικρή παύση-

Μωρέ, μήπως να τον σκοτώσουμε να τελειώνουμε;

Γιάννος: *(βογγάει) όι,όοι,όοοι*

Άννα: Είδες συμφωνεί!

Καίτη: Φαγώθηκες και εσύ-

Άννα: Μα γιατί; Βρίσκεις εσύ καλύτερη λύση.

Καίτη: Σίγουρα δεν βρίσκω χειρότερη.

Ρεβέκκα: Ώχου… μην αρχίζετε πάλι! Είπαμε, φόνισσες δεν θα γίνουμε, σαν αυτούς. Εξάλλου, ο θάνατος είναι εύκολη λύση.

Άννα: Ισχύει! Του αξίζει του καριόλη, να περάσει το υπόλοιπο της ζωής του στη φυλακη.

Καίτη: Εεεε ναι ρε κορίτσια, να γλιτώσετε εσείς, να πάρω και εγώ τη ριμαδοπροαγωγή, γιατί μου είπαν "νεκρό τι να τον κάνουμε;", "πως θα φέρουμε τα κανάλια","πρέπει να βγάλουμε είδηση, να μας δώσει ονόματα, συνεργούς, λαθρέμπορους… κατά προτίμηση κομμούνια"

Άννα: Εεε! Μάζεψου…

Γιάννος:*(βογγάει και έχει αρχίσει να κουνιέται) ΑΧ!ΑΧ!ΩΧ!*

Ρεβέκκα: Δεν γίνεται! Όχι… όχι… όχι αρνούμαι να τα παρατήσω, κάποιος τρόπος θα βρεθεί,δεν μπορούμε να εγκαταλείψουμε τώρα, δεν γίνεται να τελειώσει, έτσι αυτή η ιστορία-

Άννα: Ναι και εγώ συμφωνώ, δεν είναι τρόπος να τελειώσει έτσι αυτή η ιστορία-

Καίτη: Εεε ναι κρίμα να τελειώσει έτσι αυτή η ιστορία… πω πω φαντάζεσαι να τελείωνε έτσι *-μικρή παύση-* τι ξενέρα που θα ηταν. *-μεγάλη παύση-*

Τζόννυ: *(Από μακριά φωνάζει)* Αααααα Ρεβέκκα συγγνώμη! *(πέφτει πανω στην πόρτα)*Συγχώρεσε με σε παρακαλώωωωωω!

Καίτη: Καταφωνή… όχι που δεν θα-

Τζόννυ: Τα είπα πάνω στα νεύρα, δεν θα σε άφηνα έτσι-

Τζόννυ: *(πάει να ανοίξει)* Καλά ακόμα κλειδωμένες είστε; Τι; Πάλι δεν σηκώνεται ;

Καίτη: Μπορεις να το πεις κι έτσι.

Τζόννυ: Ενιγουέι… Ρεβέκκα εγώ για σένα γύρισα, μπορούμε να βρούμε μια λύση, σε παρακαλώ… άνοιξε… άκουσε με! Θα εξαφανιστούμε και θα μεγαλώσουμε μαζί το μπεμπέ… μπορείς να του πεις ότι… ότι είμαι ο θείος του.

Ρεβέκκα: Αυτό είναι!

Άννα: Τι λες μωρή; Είσαι με τα καλά σου; Αυτή είναι η ΛΥΣΗ; Να σηκωθείς και να εξαφανιστείς με την κουλή;

Τζόννυ: Σε παρακαλώ πολύ να μην με λες κουλή.

Καίτη: Τι μετά από ΌΛΑΑΑΑΑ αυτά, ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ-ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗ-ΠΑΡΑΝΟΜΟ ΚΥΚΛΩΜΑ ΚΡΕΑΤΩΝ! ΑΥΤΗ είναι Η ΛΥΣΗ! Η ΑΠΟΜΗΧΑΝΗΣ ΘΕΟΣ!

Ρεβέκκα: Ακριβώς, αυτό είναι το κλειδί, αυτή είναι η λύση!

Τζόννυ: Ποιο κλειδί καλέ; Ανοίξτε μου, μωρέ, να μιλήσουμε σαν άνθρωποι… ο άλλος εκεί μέσα, γιατί δεν μιλάει.

Ρεβέκκα: Εμπιστευτείτε με. *(βγάζει το κλειδί και ξεκλειδώνει)*

Τζόννυ: *(Πέφτει με τη μούρη μεσα)* ΑΑΑΑΑ! Σίγα καλέ, θα με ξεκάνετε! *(βλέπει τον Γιάννο)* ΑΑΑΑΑΑΑΑ! Τι…τι…τι κά…κα…κάνατε;

Άννα: Το προφανές.

Τζόννυ: ΕΊΝΑΙ ΝΕΚΡΟΟΟΟΟΣ!

Καίτη: Σκάσε, καλή μου θα μας ακούσει όλο το μαγαζί!

Τζόννυ: Θα…θα…θα κάνω εμετό!

Άννα: Όχι άλλο εμετό, φτάνει!

Ρεβέκκα: Τζόννυ μου… εδώ… ηρέμησε… μείνε μαζί μου.

Καίτη: Ζωντανός είναι.

Άννα: Για την ώρα.

Τζόννυ: Ρεβέκκα, τι λένε; ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ;

Άννα+Καίτη: *(σφαλιάρα)*

Τζόννυ: Ευχαριστώ! Το χρειαζόμουν.

Ρεβέκκα: Δεν έχουμε πολύ χρόνο… προσπαθησε να με ακολουθήσεις, θα τα πω μια και γρήγορα, κατανοητό;

Τζόννυ: Κατανοητό.

Ρεβέκκα: *(Βαθιά Ανάσα)* Ο ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΑΝΕΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΚΡΕΑΤΩΝ, ΚΑΛΑ ΤΟ ΞΕΡΕΙΣ ΑΥΤΟ, ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΓΑΜΗΣΕΙ ΟΛΟΥΣ ΕΔΩ ΜΕΣΑ, ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΑ, ΤΟ ΞΕΡΕΙΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟ. Η ΚΑΙΤΗ ΑΠΟ ΔΩ ΕΙΝΑΙ ΚΡΥΦΟΜΠΑΤΣΙΝΑ ΑΠΟ Τ.Α.Μ.Υ ΚΑΙ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΒΑΛΟΥΜΕ ΜΕΣΑ ΑΛΛΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΝΩΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΜΑΣ…

Καίτη: Ρε είσαι τρελή, τι του τα λες-

Ρεβέκκα: Σκάσε δεν τελείωσα *(Βαθιά Ανάσα)* ΜΟΝΟ ΕΣΥ ΞΕΡΕΙΣ ΠΟΥ ΦΥΛΑΕΙ ΤΙΣ ΛΙΣΤΕΣ ΜΕ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ, ΤΟΥΣ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΕΣ ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ, ΤΟΝ ΚΩΔΙΚΟ ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟ, ΤΟΥΣ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΕΣ, ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΠΟΥ ΑΛΩΝΙΖΟΥΝ ΣΥΧΝΑ-ΠΥΚΝΑ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ. *(Ανάσα)*
Σε παρακαλώ θα μας βοηθήσεις;
(Παύση)

Τζόννυ: Συγγνώμη… είσαι μπάτσος μωρή;

Καίτη: Είδατε, να κάποιος το φαγε, δεν είμαι και τόσο κακή.

Άννα: Αντε συγχαρητήρια, βρήκες το κοινό σου.

Ρεβέκκα: Σε παρακαλώ, κάντο για μένα, δεν μπορώ να το κρατήσω αυτό το παιδί, όσο εκείνος βρίσκεται ελεύθερος;

(παύση)

Τζόννυ: Και γιατί δεν τον σκοτώνουμε;

Καίτη: Άντε πάλι…

Άννα: Ευχαριστώ πολύ, τόση ώρα θα είχαμε ξεμπερδέψει.

Καίτη: Άντε συγχαρητήρια, βρήκες το κοινό σου.

Ρεβέκκα: *(του πιάνει το χέρι και το βάζει στην κοιλιά της)*Δεν θα γίνουμε… τι θα πω εγώ στο παιδί μου μια μέρα, ότι η μαμά σου και ο θείος σου-

Τζόννυ: Τι; *(χαμογελάει)*

Ρεβέκκα: Ναι! Ο θείος σου! Σκότωσαν τον πατέρα σου; Δεν θέλω να φέρω ένα παιδί γεννημένο από ψέματα και υποσχέσεις στον κόσμο, για να του λέω και εγώ ψέματα και υποσχέσεις όσο θα μεγαλώνει.

Τζοννυ: Και είσαι σίγουρη, ότι δεν θα μας προδώσει και δε θα τρέχουμε και εμείς στο τμήμα;

Ρεβέκκα: *(κοιτάζονται με την Καίτη)* Είναι ένα ρίσκο που δέχομαι να πάρω.

Γιάννος: Νε…νεροοοο!!!

ΌΛΟΙ: ΑΑΑΑΑΑ! *(φωνάζουν)*

Τζόννυ: Γρήγορα…γρήγορα κορίτσια έξω και κλειδώστε τον. Άννα στο γραφείο σκίσε την καρέκλα… εκεί μέσα τα κρύβει, εγώ θα έρθω να σε βρω για να φτιάξουμε καμιά πιασάρικη ιστορία, για τα κανάλια, βάλε μπόλικο φούμο και αϊλάινερ να δείχνεις χτυπημένη. Καίτη εσύ πήγαινε να καλέσεις τους δικούς σου, να σκάσουν μύτη γρήγορα, πες ότι έπεσαν πυροβολισμοί… αααα και ότι έρχονται τα κανάλια, πάντα πιάνει αυτό. Ρεβέκκα όταν σου κάνω σήμα να χτυπήσεις τον συναγερμό για να αδειάσει το μαγαζί,να πανικοβληθεί ο κόσμος, να γίνει σούσουρω μπας και μαζευτούνε και τα κανάλια. Γρήγορα στις θέσεις σας κορίτσια.
(Άννα και Καιτη φεύγουν τρέχοντας και γελώντας)

Ρεβέκκα: Σ'αγαπώ!

Τζόννυ: Κι εγώ!

(Ρεβέκκα φεύγει)

(ο Τζόννυ κλειδώνει-πάει να φύγει γυρνάει-αφήνει το κλειδί πάνω στην πόρτα)

Τζόννυ: *(βλέπει κάτι από μακριά να έρχεται)* Γιατί η δικαιοσύνη μπορεί να είναι τυφλή, αλλά είναι και γυναίκα.

(φεύγει και φωνάζει εκτός σκηνής) ΑΧ ΚΑΛΗ ΜΟΥ ΔΕΝ ΣΕ ΓΝΩΡΙΣΑ ΣΤΟ ΚΑΜΑΡΙΝΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΤΡΑΣ ΣΟΥ, ΣΕ ΠΕΡΙΜΈΝΕΙ ΤΟΣΗ ΩΡΑ!

(εμφανίζεται μια μεγάλη γυναικεία σιλουέτα, με τρία κεφάλια)

ΦΩΝΗ: ΓΙΑΝΝΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟΟ!!!

-ΣΚΟΤΑΔΙ-